

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.23/2023/14.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. május 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2022. április 22. napján kihirdetett 1.B.610/2018/145. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

A más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését töltő

vádlott4 IV. rendű vádlott bűncselekményét társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntettének [Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősíti.

vádlott1 I. rendű vádlott esetében a pénzbüntetésre és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az I. rendű vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A kiszabott szabadságvesztésből az I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az I. rendű vádlott által 2017. augusztus 9. napjától 2017. november 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

vádlott2 II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A pénzbüntetésre és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A II. rendű vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A kiszabott szabadságvesztésből a II. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A II. rendű vádlott által 2017. augusztus 9. napjától 2017. november 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

vádlott3 III. rendű vádlott esetében a pénzbüntetésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

vádlott4 IV. rendű vádlottat 2 (két) év szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A kiszabott szabadságvesztésből a IV. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 299. § (1) bekezdés *I. fordulat*, (2) bekezdés a) pontja.

Megállapítja, hogy vádlott3 III. rendű vádlott tartózkodási helye cím1, vádlott4 IV. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a bv intézet neve

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság

[2] vádlott1 I. rendű *vádlt* bűnösségét társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 229. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért 2 (kettő) év, végrehajtásában 4 (négy) év próbaidőre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 250 (kettőszázötven) napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 (egyezer) forintban állapította meg. Rendelkezett – a szabadságvesztés végrehajtása esetén – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, illetve az I. rendű vádlott által fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint az összesen 250.000 (kettőszáz-ötvenezer) forint összegű pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

[3] vádlott2 II. rendű *vádlt* bűnösségét bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 229. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért 2 (kettő) év, végrehajtásában 3 (három) év próbaidőre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 200 (kettőszáz) napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 (egyezer) forintban állapította meg. Rendelkezett – a szabadságvesztés végrehajtása esetén – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, illetve a II. rendű vádlott által fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint az összesen 200.000 (kettőszázezer) forint összegű pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

[4] vádlott3 III. rendű *vádlt* bűnösségét társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 229. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónap, börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 3 (három) év közügyektől eltiltásra és 250 (kettőszázötven) napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 (egyezer) forintban állapította meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az összesen 250.000 (kettőszáz-ötvenezer) forint összegű pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a III. rendű vádlott által fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Elrendelte a Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009/695. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.224/2016/37. számú ítéleteivel kiszabott, végrehajtásában 2 (kettő) év próbaidőre felfüggesztett 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtön fokozatú szabadságvesztés és a Fővárosi Törvényszék 4.B.1251/2008/891. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.386/2016/61. számú ítéleteivel kiszabott, végrehajtásában 3 (három) év próbaidőre felfüggesztett 2 (kettő) év börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. A III. rendű vádlottat 166.110,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte;

[5] vádlott4 IV. rendű vádlott bűnösségét csalás vétségének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért 2 (kettő) év próbára bocsátásra ítélte és 63.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[6] A törvényszék rendelkezett a bűnjelekről és vádlott1 I., vádlott2 II., vádlott3 III. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 199.500,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[7] *Az elsőfokú ítélettel szemben vádlott1 I., vádlott2 II., vádlott3 III. rendű vádlottak esetében ellenérdekű fellebbezést jelentettek be.*

[8] Az ügyészség vádlott1 I., vádlott2 II. rendű vádlottak terhére – egyezően – súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban történő megállapítása és próbaidőre felfüggesztésének mellőzése, valamint közügyektől eltiltás kiszabása, vádlott3 III. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban történő megállapítása;

[9] *vádlott1 I. rendű vádlott és védője* – egyezően – a kiszabott büntetés neme, mértéke és tartama miatt, enyhítés;

[10] *vádlott2 II. rendű vádlott és védője* – egyezően – a bűnösség megállapítása miatt, felmentés;

[11] *vádlott3 III. rendű vádlott és védője* – egyezően – elsődlegesen a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése, másodlagosan fogház végrehajtási fokozat elrendelése, valamint a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsáthatóság érdekében.

[12] Az ügyészség *vádlott4 IV. rendű vádlott* terhére is fellebbezett: téves jogi minősítés miatt, a vádirat szerinti minősítés [a Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontjába ütköző társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntette] és a vádiratban foglalt szankció (börtön fokozatú, végrehajtandó szabadságvesztés, közügyektől eltiltás) kiszabása végett.

[13] A *Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.212/2018/18. számú átiratában* – bejelentve, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni – a vádlottak terhére bejelentett fellebbezést annak indokolásával egyezően fenntartotta. Eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság nem kézbesítette az ítéletét vádlott3 III. rendű vádlott gondnokának. Az iratok szerint a III. rendű vádlott cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt áll, a gondnokot, mint törvényes képviselőt a büntető eljárási törvény – ügyészség által hivatkozott – rendelkezései alapján fellebbezési jog illeti meg. Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítéletet – a fellebbezési jogra vonatkozó tájékoztatással – kézbesítse a III. rendű vádlott gondnokának, egyúttal értesítse a nyilvános ülés időpontjáról.

[14] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság *vádlott4 IV. rendű vádlott* esetében a korábbi elítélésére vonatkozó adatokat egészítse ki az átiratában részletezett elítéléssel,

ugyanezen vádlott esetében a tényállás [37] bekezdését azzal, hogy „vádlott4 IV. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy vádlott3 III. rendű vádlott a kért tartalmú telefonbeszélgetéssel hivatalos személy, ügyész befolyásolásának látszatát kívánta kelteni, magatartása ennek megerősítését volt hivatott alátámasztani tanú1 tanú irányában.”

[15] A jogi indokolás kiegészítését is szükségesnek tartotta azzal, hogy a titkos adatszerzés eredménye bizonyítékként törvényesen felhasználható valamennyi vádlott tekintetében.

[16] Részletesen kifejtett álláspontja szerint a törvényszék okszerűtlen, a logika szabályainak nem megfelelő mérlegelése alapján téves következtetést vont le vádlott4 IV. rendű vádlott tudattartalmára.

[17] Észrevételezte, hogy a törvényszék az ítélet rendelkező részében vádlott1 I., vádlott2 II., vádlott3 III. rendű vádlottak esetében a befolyással üzérkedés büntettének Btk.-beli jogszabályhelyét – nyilvánvaló számelírás folytán – tévesen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 229. §-aként jelölte meg a Btk. 299. §-a helyett és nem tüntette fel a bűncselekmény elkövetési magatartását meghatározó fordulatot. Ugyanilyen elírást, illetve hiányos jogszabályi hivatkozást tartalmaz az elsőfokú ítélet [66] és [79] bekezdése is.

[18] Részletesen indokolt indítványt tett a bűnösségi körülmények kiegészítésére és helyesbítésére.

[19] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg,

[20] vádlott1 I., vádlott2 II., vádlott3 III. rendű vádlottak cselekményét befolyással üzérkedés büntettéként [Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pontja] értékelje, amelyet az I. és a III. rendű vádlott a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként, míg a II. rendű vádlott a Btk. 14. § (2) bekezdésében írt bűnsegédként követett el,

[21] vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa, a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztő rendelkezést mellőzze, az I. és II. rendű vádlottat tiltsa el a közügyek gyakorlásától;

[22] vádlott3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa;

[23] vádlott4 IV. rendű vádlott cselekményét társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntettének [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] minősítse, a IV. rendű vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabjon ki, tiltsa el a közügyek gyakorlásától. A szabadságvesztést börtönben rendelje végrehajtani, rendelkezzen a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról,

[24] az ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

[25] *vádlott1 I. rendű vádlott védője* fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában – amelyet a nyilvános ülésen is fenntartott – a kiszabott szabadságvesztés és a pénzbüntetés enyhítését védence személyi körülményeire és az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára alapította. Így hivatkozott az I rendű vádlott gyermekeinek orvosi iratokkal igazolt tartós betegségeire, az I. rendű büntetlen előéletére, beismerő vallomására, tevékeny megbánására és az időmúlásra.

[26] *vádlott2 II. rendű vádlott védője* részletesen indokolt fellebbezésében és a nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta a tényállás részbeni megalapozatlansága és a II. rendű vádlott bűnösségének megállapítása miatt, felmentés érdekében bejelentett fellebbezését. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaira figyelemmel részben megalapozatlan, mert a II. rendű vádlott bűnsegédi magatartását megállapító tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A törvényszék védence, illetve az I. és III. rendű vádlottak vallomásait, valamint a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat által rögzített hanganyagot nem a valós tartalmuknak megfelelően értékelte. Az ítélet indokolása olyan bizonyíték-tartalmakra hivatkozik, amit a vallomások, illetve a rögzített hanganyagok egyáltalán nem tartalmaznak. A törvényszéknek az „életszerűtlenségre” történt hivatkozása nem felel meg a Be. 167. § (4) bekezdése szerinti bizonyíték-értékelő tevékenységnek. A védő mindezek alátámasztására röviden ismertette a hivatkozott vallomások lényegét. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság következtetlensége tetten érhető vádlott4 IV. rendű vádlott cselekvőségével kapcsolatban írtaknál is.

[27] Mindezek alapján a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján a II. rendű vádlott vonatkozásában eltérő tényállás megállapítását indítványozta akként, hogy „a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy a II. rendű vádlott tudott arról, hogy az I. és a III. rendű vádlottak ügyészi beosztású személy színlelt megvesztegetésére hivatkozással kértek 10 millió forint összegű készpénzt tanúltól azért, hogy tanú2 büntetőügyével összefüggésben az előzetes letartóztatás megszüntetését elérjék.” Az így helyesbített tényállás alapján a Be. 566. § (1) bekezdés c) pont 2. fordulata alapján a II. rendű vádlott felmentését tartotta indokoltnak.

[28] A védő a II. rendű vádlott személyi és családi körülményeivel kapcsolatban kérte figyelembe venni azt, hogy védence édesanyja rendszeres orvosi ellátásban részesül. A kezelésekre a II. rendű vádlott szállítja, aki a mindennapi élet szükséges tevékenységeiben is segíti édesanyját. A védő több orvosi dokumentációt csatolt a vádlott édesanyjának egészségi állapotáról, betegségeiről.

[29] *vádlott3 III. rendű vádlott védője* írásban indokolt, a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése szerint az elsőfokú bíróság a III. rendű vádlott javára figyelembe vett enyhítő körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte. További enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy a III. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta, disszociális személyiségzavara van, ami a büntetés elviselését számára jelentősen megnehezíti, alacsony iskolázottságú, a bűncselekményt méltányolható okból követte el,

hiszen saját pénzét szerette volna visszaszerezni. A III. rendű vádlott a nyomozás során tényfeltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Ez olyan enyhítő körülmény, ami a védő szerint megalapozza a Btk. 82. §. alkalmazását, ezért a büntetési tétel alsó határát el nem érő szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak. Hivatkozott azon országos bünteteskiszabási gyakorlatra, ami a hasonló ügyekben tipikusan végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést alkalmazott. Nem vitatta azonban, hogy ez védenca esetében – tekintve, hogy a bűncselekményt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el – törvényileg kizárt.

[30] Másodlagosan, az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezésével szemben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[31] A III. rendű vádlott védője a nyilvános ülést megelőzően igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény beszerzésére irányuló bizonyítási indítványt terjesztett elő, amit a nyilvános ülésen is fenntartott. Ehhez csatolta a Szegedi Járásbíróság előtt vádlott3 gondnokság alá helyezésének felülvizsgálata tárgyában 4.P.21.674/2022. számon folyamatban lévő ügyben 2023. február 2. napján készült igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményt.

[32] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.212/2018/27. számú átiratában az indítványra részletes észrevételt tett és annak elutasítását indítványozta.

[33] Az ítéltábla – a később kifejtendő okból – a bizonyítási indítványt elutasította.

[34] A III. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését az írásban indokolttal egyezően fenntartotta.

[35] vádlott4 IV. rendű vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[36] Az ítéltábla az ügyészségnek vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a bűncselekmény minősítésének megváltoztatására, a büntetések súlyosítására, illetve enyhítésére irányuló fellebbezéseket részben, az alábbiak szerint ítélte alaposaknak. vádlott2 II. rendű vádlott felmentésére irányuló fellebbezés alaptalan.

[37] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált.

[38] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék nem sértett olyan eljárási szabályt, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését vonja maga után.

[39] Az ítéltábla azonban osztotta az ügyészség relatív eljárási szabálysértésre vonatkozó észrevételét.

[40] vádlott³ III. rendű vádlottat a Szegedi Városi Bíróság az 1999. augusztus 10. napján jogerős 5.P.21.229/1999/5. számú ítéletével cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezte, ami azóta folyamatosan fennáll. A III. rendű vádlott gondnokául a Szeged Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala a 2020. február 11. napján kelt 14875/2000. számú határozatával anyját, anyja neve-t rendelte ki.

[41] Ezt a tényt már a nyomozati iratok is tartalmazták, illetve anyja neve a 2021. július 8. napján megtartott tárgyaláson – személyesen eljárva – a gondnok kirendelő határozatot az iratokhoz csatolás céljából a bíróságnak is benyújtotta (nyomozati iratok D-3-a, 118. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 1. számú melléklete).

[42] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:34. § (1) bekezdése alapján a gondnok a cselekvőképesség teljes korlátozása esetén vagy azon ügycsoportok tekintetében, amelyekben a bíróság a cselekvőképességet részlegesen korlátozta, a gondnokolt törvényes képviselője.

[43] A Be. 59. § (1) bekezdés a) pontja szerint a terhelt, a sértett, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt e törvény szerinti jogainak és jogos érdekeinek képviselte, illetve védelme, valamint az e törvény szerinti jogok gyakorlásának vagy kötelezettségek teljesítésének elősegítése érdekében a büntetőeljárásban segítőként vehet részt a törvényes képviselő, az ügygondnok.

[44] A Be. 72. § (1) bekezdése szerint a terhelt vagy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy törvényes képviselője a büntetőeljárásban segítőként vesz részt, a jelenléti, észrevételezési, felvilágosítás-kérési, indítványtételi, ügyirat-megismerési, valamint jogorvoslati jogára a védő jogai irányadók.

[45] Ugyanezen § (2) bekezdése alapján a terhelt vagy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy törvényes képviselőjét tájékoztatni kell a terhelt vagy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy idézéséről és értesítéséről, a védővel közölt határozatokat vele is közölni kell.

[46] A Be. 581. § (1) bekezdés c) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult a védő.

[47] E rendelkezés alapján – figyelemmel a Be. 72. § (1) és (2) bekezdéseire is – az elsőfokú bíróság ítélete ellen a terhelt gondnoka is jogosult a fellebbezésre.

[48] Az iratok szerint az elsőfokú bíróság a III. rendű vádlott gondnokát kizárólag a személyes megjelenésekor kitűzött következő tárgyalás időpontjáról értesítette. Az ezt megelőzően tartott, illetve az ezt követően kitűzött tárgyalásokról az elsőfokú bíróság nem értesítette a gondnokot és nem közölte vele a III. rendű vádlott vonatkozásában hozott határozatokat sem. Ezért a gondnok az előbb hivatkozott, törvényben biztosított eljárási jogait nem gyakorolhatta.

[49] A törvényszék ezen eljárási szabálysértése úgynevezett relatív eljárási szabálysértés, ami nem akadályozta az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát a III. rendű vádlott vonatkozásában.

[50] A III. rendű vádlottnak az eljárás során mindvégig volt meghatalmazott védője, ezáltal a védekezési joga megfelelő módon biztosított volt.

[51] Az ítéltábla – egyetértve a fellebbviteli főügyészség ezen indítványával – az elsőfokú ítéletet a jogorvoslati jogra vonatkozó tájékoztatással és a nyilvános ülésről szóló értesítéssel – a Be. 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján kézbesítette vádlott3 III. rendű vádlott gondnokának, anyja neve-nek is.

[52] A III. rendű vádlott gondnoka az elsőfokú ítélet ellen nem jelentett be fellebbezést.

[53] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, tényállás-felderítési kötelezettségének eleget.

[54] Az ítéltábla – a fellebbviteli főügyészségi indítvánnyal ellentétben – szükségtelennek tartotta az elsőfokú ítélet indokolásának kiegészítését azzal, hogy a titkos adatszerzés eredménye bizonyítékként törvényesen felhasználható volt valamennyi vádlott tekintetében.

[55] A bíróság a bizonyítási eljárás során hivatalból vizsgálja, hogy a nyomozás során az eljárási szabályokat a hatóság betartotta-e. Ezek megsértése ugyanis kihatással lehet például arra, hogy valamely tanú, esetleg a terhelt vallomása bizonyítékként felhasználható-e. Így a törvényes figyelmeztetések elmaradása ezzel a következménnyel járhat.

[56] Az eljárási szabályok betartásának vizsgálata nyilvánvalóan ki kellett, hogy terjedjen a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat által beszerzett hanganyag felhasználhatóságára is.

[57] Az ítéltábla álláspontja az, hogy a bíróságnak azt kell részletesen megindokolnia, ha valamely bizonyítékot eljárási szabálysértés miatt kirekeszt a bizonyítékok közül, vagy valamely bizonyítékot – az annak kirekesztésére irányuló indítvány ellenére – bizonyítékként értékeli.

[58] Jelen ügyben az eljárás részt vevői nem vonták kétségbe a hanganyag bizonyítékként történő felhasználhatóságát, annak beszerzésével, törvényességével kapcsolatban aggály nem merült fel, ezért a törvényszéktől nem kérhető számon az erre vonatkozó indokolás hiánya.

[59] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján vádlott2 II. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, vádlott3 III. és vádlott4 IV.

rendű vádlott esetében a korábbi büntetéseikre vonatkozó adatokat a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette:

[60] Az elsőfokú ítélet [4] bekezdését érintően: *vádlott2 II. rendű vádlott* a cég1-ben dolgozik, édesanyját segíti az ügyvezetői feladatok ellátásában. Édesanyja szívbeteg (angina pectoris), emellett magasvérnyomás-betegsége is van. Kevert szorongásos, depressziós zavara és enyhe kognitív zavara is fennáll. Korábban agyi infarktusa volt, gyakran vannak mozgásszervi panaszai is. Fizikai és mentális állapota miatt a II. rendű szállítja az orvosi kezelésekre, illetve segíti a mindennapi ügyek intézésében.

[61] Ugyanezen bekezdésből és *vádlott4 IV. rendű vádlott*ra vonatkozó [20] bekezdésből mellőzte azon megállapítást, hogy „tartós megbetegedésben nem szenved”, illetve „tartós megbetegedése nincsen”. A büntetés kiszabása szempontjából annak van jelentősége, ha vádlott rendszeres orvosi kezelésben, ellátásban részesül, ezért a vádlott egészségi állapotára tett nemleges megállapítás szükségtelen.

[62] *vádlott3 III. rendű vádlott* esetében az elsőfokú ítélet [16] bekezdésében írt Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletének évszáma helyesen: 2009. (21.B.443/2009/695.).

[63] *vádlott4 IV. rendű vádlott* vonatkozásában:

[64] A [22] bekezdésben írt próbaidő – helyesen – 2018. június 24. napján telt volna le eredményesen. A [24] bekezdésben részletezett elítélés folytán azonban annak tartama 2019. október 24. napjáig meghosszabbodott. A bíróság hűtlen kezelés büntette mellett sikkasztás büntetében is megállapította a vádlott bűnösségét.

[65] A [23] bekezdésben írt Bajai Járásbíróság 12.B.243/2018/95. számú ítélete a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.20/2021/40. számú határozatával 2021. május 6. napján jogerőre emelkedett. A IV. rendű vádlottat 3 rendbeli csalás büntette miatt halmazati büntetésül 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte a bíróság. Ebben az ügyben az alapos gyanú közlésére 2016. november 15. napján került sor.

[66] A IV. rendű vádlott ezen jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetését 2022. június 6. napjától tölti.

[67] A [25] bekezdés szerinti ítéletet a Bajai Járásbíróság 2017. november 23. napján hozta meg.

[68] A [26] bekezdésben írt ügyben az alapos gyanút 2015. február 16. napján közölték a IV. rendű vádlottal. A Pesti Központi Kerületi Bíróság csődbűncselekmény büntette mellett csalás büntetében és csalás vétségében is bűnösnek mondta ki a vádlottat.

[69] A felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, az azonban *vádlott4 IV. rendű vádlott* vonatkozásában a Be. 592. §

(2) bekezdés d) pontja szerinti okból részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[70] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva helyes ténybeli következtetés útján az elsőfokú ítélet tényállását a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette:

[71] A [36] bekezdés utolsó („vádlott3 III. rendű vádlott ezen beszélgetés során” kezdetű) mondatát mellőzte.

[72] A [42] bekezdésben írtak *helyett* a következőt állapította meg: vádlott4 IV. rendű vádlott a magatartása kifejtése során tudomással bírt arról, hogy a vádlott társai egy ügyész megvesztegetésére hivatkozva kértek pénzt az ügyben és a magatartása ennek megerősítését volt hivatott alátámasztani tanúl irányában.

[73] Az ítéltábla az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[74] A törvényszék kellően alapos bizonyítást folytatott le és a releváns bizonyítékokat többségében helyesen értékelte. A megállapított tényekből – vádlott4 IV. rendű vádlott kivételével – helyes következtetést vont le.

[75] Az ítéltábla további bizonyítás felvételét nem tartotta szükségesnek, ezért vádlott3 III. rendű vádlott védőjének igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény beszerzésére irányuló indítványát elutasította.

[76] vádlott3 III. rendű vádlott már a nyomozás idején is gondnokság alatt állt, az erre vonatkozó határozat a nyomozati irat részét képezi. Az előzményi adatok, orvosi iratok ismeretében és a személyes vizsgálat alapján a nyomozás során kirendelt igazságügyi orvosszakértők javasolták a III. rendű terhelt elmeállapotának megfigyelését. A bíróság elrendelte a III. rendű vádlott egy hónapos igazságügyi elmemegfigyelését. A III. rendű vádlott 2017. augusztus 29. napjától 2017. szeptember 29. napjáig tartózkodott az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító intézetben, ahol elmezavarra, tudatzavarra, kóros mértékű intellektuális színvonal csökkenésre utaló jeleket nem észleltek. Mindezek után terjesztették elő az igazságügyi orvos- és pszichiátriai szakértők a végleges véleményüket, amit az elsőfokú ítélet [8] bekezdése iratszerűen tartalmaz. A III. rendű vádlott tényállásban részletezett magatartására, annak jellegére, a bűncselekmény elkövetésében betöltött szerepére tekintettel ezen szakvéleménnyel szemben nem merült fel aggály. A védő által a másodfokú eljárásban becsatolt szakértői vélemény nem tartalmaz olyan új tény, ami a büntetőeljárásban új szakértői vélemény beszerzését indokolná.

[77] Az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását elsősorban vádlott1 I. és vádlott3 III. rendű vádlott, tanúl tanú vallomásra, a tanú által rögzített telefonbeszélgetésekre és a lehallgatási anyagra alapította.

[78] Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlott esetében megalapozott volt, abból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett e három vádlott bűnösségére és bűncselekményeiket is a törvénynek megfelelően minősítette, csupán a jogszabályi megjelölés szorult helyesbítésre, illetve kisebb kiegészítésre.

[79] vádlott1 I. és vádlott3 III. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett fellebbezések a tényállást, a bűnösséget és a bűncselekmény minősítését nem támadták.

[80] Osztotta az ítéltábla vádlott2 II. rendű vádlott védőjének álláspontját annyiban, hogy az életszerűsége, mint a vádlott tagadó vallomását egyedül cáfoló körülményre hivatkozás nem felel meg a bizonyítékok eljárásjogi értékelésének [Be. 167. § (4) bekezdés], mert az túlzott szubjektívizmushoz vezethet. A Be. 561. § (3) bekezdése sem tartalmaz ilyen rendelkezést.

[81] A bíróságnak konkrétan meg kell jelölnie, hogy a vádlott vallomását mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el.

[82] A védői állásponttal szemben ennek az elsőfokú bíróság eleget tett. A törvényszék az iratok tartalmával megegyezően mutatott rá, hogy tanú2nak vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlott felé is volt tartozása, amelyet szerettek volna, ha egyszerre megtérül. Annak nincs jelentősége ebből a szempontból, hogy tanú2 a II. rendű vádlott édesanyjának tartozott, annak viszont van, hogy a II. rendű vádlott vallomása szerint a pénzt az édesanyja az ő rábeszélésére adta tanú2nak és miután az nem térült meg, édesanyja neheztelt a II. rendű vádlottra. Ezért a II. rendű vádlott is kellően motivált volt arra, hogy a tartozást visszaszerezze.

[83] vádlott1 I. rendű vádlott vallomása szerint – amelyet vádlott3 III. rendű vádlott vallomása sem cáfolt meg – tanú1ral folytatott valamennyi beszélgetés tartalmáról tájékoztatták a II. rendű vádlottat.

[84] tanú1ral történt személyes találkozókon – a 2017. július 20-i kivételével – a II. rendű vádlott is jelen volt.

[85] Emellett a felvett telefonbeszélgetés szerint a vesztegetésre szánt pénzt tanú1 a II. rendű vádlottnak is átadhatta volna.

[86] Mindezen tények bizonyítják, hogy a II. rendű vádlott tudomással bírt az ügylet valamennyi részletéről, azzal egyetértett, jelenlétével társai magatartását támogatta. Az előbb részletezett bizonyított tényekből az elsőfokú bíróság helyesen következtetett vádlott2 II. vádlott bűnösségére, ezért a felmentésre irányuló fellebbezés alaptalan volt.

[87] A védői fellebbezés vádlott4 IV. rendű vádlottra történt hivatkozásával kapcsolatban rámutat a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék – helytelen ténybeli

következtetéssel ugyan, de – nem felmentő rendelkezést hozott, hanem a vádtól eltérő bűncselekményben állapította meg a IV. rendű vádlott bűnösségét.

[88] vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a másodfokú bíróság az ügyészség fellebbezését alaposnak tartotta és mindenben osztotta az e körben kifejtett indokokat.

[89] Az elsőfokú bíróság vádlott4 IV. rendű vádlott és az azt alátámasztani látszó vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlott vallomása, a III. CD lemez 9. sorszám alatti hanganyag alapján, illetve abból, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott a beszélgetés során ügyvéd kollegáról tett említést, azt a következtetést vonta le, hogy a IV. rendű vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy társai azt a látszatot keltették, hogy hivatalos személyt vesztegetnek meg és arról sem, hogy ő ténylegesen ügyésznek kiadva magát nyilatkozik a pénz átadása kapcsán.

[90] Ezzel szemben a hanganyag alapján az állapítható meg, hogy miután vádlott3 III. rendű vádlott ügyészként szólította meg vádlott4 IV. rendű vádlottat, a IV. rendű vádlott ezt nem javította ki azzal, hogy ő nem ügyész, hanem ügyvéd.

[91] Tény, hogy a hétköznapi szóhasználatban gyakran keverik az igazságszolgáltatás különböző funkcióit betöltő személyek megnevezését, különösen az ügyvédet az ügyésszel. De – az előéleti adataira is figyelemmel – ez a IV. rendű vádlott esetében biztosan nem áll fenn. A IV. rendű vádlott ellen már több büntetőeljárás indult, amelyekben jogerős elítélésre is sor került. Így bizony állítható: nagyon is tisztában volt az ügyészi és az ügyvédi funkció közti különbséggel. Szükségképpen tudomással bírt arról, hogy nem az ügyvéd hatáskörébe tartozik a kényszerintézkedés megszüntetése. Ezért a IV. rendű vádlott részéről az „ügyvéd kollegám” megnevezés csupán szótévesztés volt.

[92] Az előzőkből az is következik, a IV. rendű vádlott azzal is tisztában volt, hogy a nyomozás során az ügyészség is megszüntetheti a letartóztatást. Azért kellett magát ügyésznek kiadnia, hogy ezáltal megsürgesse annak a pénznek az átadását, amelyhez a társai kívántak hozzájutni, így keltve tanú1 előtt annak látszatát, hogy ezzel hivatalos személyt befolyásolnak.

[93] Azt, hogy konspiratív jellegű beszélgetés volt, bizonyítja vádlott3 III. rendű vádlott azon figyelmeztetése, hogy „neveket ne említsünk”. Ez alapján nyilvánvaló, hogy olyan ügrről, illetve olyan pénzátadásról volt szó, ami nem törvényes, amellyel bűncselekményt követnek el. Ilyen jellegű megjegyzésre nem lett volna szükség, ha ügynevezett ügyvédi sikerdíjról lett volna szó.

[94] Az elsőfokú bíróság azt is figyelmen kívül hagyta, hogy a IV. rendű vádlott vádlott3 III. rendű vádlott előzetes „felkészítésének” megfelelően a rögzített beszélgetés szerint teljesen adekvát, a szövegkörnyezetnek és a helyzetnek mindenben megfelelően adta elő a III. rendű vádlott által kértetket.

[95] Mindezen tényekből a logikai szabályainak megfelelően csak az a következtetés vonható le, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott – tagadó vallomásával és az azt alátámasztani

igyekvő vádlott-társak vallomásával szemben – tudta, hogy a vádlott társai egy ügyész megvesztegetésére hivatkozva kértek pénzt az ügyben és a magatartása ennek megerősítését volt hivatott alátámasztani tanúl irányában.

[96] A kifejtettekre tekintettel tévedett a törvényszék, amikor vádlott4 IV. rendű vádlott bűncselekményét csalás vétsége kísérletének minősítette. A vagyoni elleni bűncselekmény az elkövetési érték (csalás esetében kár) szerint is minősül. Az elsőfokú bíróság azonban a téves ténybeli következtetése folytán ekként minősített bűncselekmény esetében a kár összegét nem tudta megállapítani. Ezért kellően nem indokolható módon a Btk. 459. § (6) bekezdés a) pontja szerinti ötvenezer-egy és ötszázezer forint közötti kisebb kárt okozó csalás vétségének kísérletét állapította meg a IV. rendű vádlott terhére.

[97] A befolyásolással üzérkedés büntette speciális a csaláshoz képest. Ezért abban az esetben, ha az elkövető valótlanul azt állítja, vagy azt a látszatot kelti, hogy hivatalos személyt megvesztegetéssel befolyásol, és ezért jogtalan előnyt kér, vagy fogad el, a két bűncselekmény halmazata csak látszólagos. A specialitásra figyelemmel a befolyásolással üzérkedés büntetetté kell megállapítani. Arra az előzőekben már rámutatott az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság eltúlzott és téves jelentőséget tulajdonított annak, hogy a IV. rendű vádlott a beszélgetésben „ügyvéd kollegáját” említette és erre hivatkozással vetette el az ügyészség által hivatkozott eseti döntésben kifejtetteket.

[98] Ezért az ítéltábla vádlott4 IV. rendű vádlott bűncselekményét a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetettének [Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítette.

[99] A IV. rendű vádlott cselekménye része volt a látszatkeltésnek, ezért az előbbi magatartásával vádlott1 I. és vádlott3 III. rendű vádlottak által kifejtett tényállásszerű cselekménysorba kapcsolódott be, ezért az előbbi három vádlott a bűncselekménynek a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesei. Mindezt vádlott2 II. rendű vádlott folyamatos jelenlétével támogatta, ezzel társai elkövetési magatartására szándékerősítőleg hatott, azaz a Btk. 14. § (2) bekezdése alapján bűnszegédi magatartást fejtett ki.

[100] vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlott bűncselekményének minősítése törvényes, de jogszabályi megjelölése nyilvánvaló számelírás miatt téves, illetve hiányos volt. Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében, valamint az indokolás [66] és [79] bekezdéseiben a befolyással üzérkedés Btk-beli jogszabályhelyét a Btk. 229. §-ában jelölte meg a Btk. 299. §-a helyett. A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3.a) pontja szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni. A vádlottak a befolyással üzérkedést a jogtalan előny kérésével valósították meg. Ezért az ítéltábla akként pontosította a jogszabályi megjelölést, hogy az a Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pontja.

[101] A büntetékiszabás során értékelhető tényezők helyesbítésre szorultak.

[102] vádlott2 II. rendű vádlott személyi körülményeinek kiegészítésére figyelemmel az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte, hogy a II. rendű vádlott beteg édesanyjáról gondoskodik.

[103] Mellőzte enyhítő körülményként értékelni tanú1 közrehatását és vádlott3 III. rendű vádlott személyiségzavarát. Ez ugyanis a bűncselekmény elkövetésére nem hatott ki (56/2007. BK vélemény II/4. pontja szerint az elkövető elmeműködésének valamely sajátos állapota enyhítő körülmény akkor lehet, ha az a bűncselekmény elkövetését megkönnyíthette). Azt, hogy tanú1 a vádlottak ajánlatát nem utasította rögtön vissza, a vádlottak javára, mint enyhítő körülmény nem írható. A tanú időhúzó magatartása a bűncselekmény felderítését, bizonyíthatóságát segítette.

[104] Az ítéltábla vádlott3 III. és vádlott4 IV. rendű vádlottak esetében további súlyosító körülményként értékelte a büntetett előéletet és ezen belül nyomatékkal az elsőfokú bíróság által megállapított körülményeket (büntetőeljárás és felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetés).

[105] A minősítés megváltoztatására figyelemmel vádlott4 IV. rendű vádlott esetében további súlyosító körülmény a társtettesi elkövetés. Az elsőfokú bíróság ítéletének [85] bekezdésében az enyhítő körülmények között sorolta fel, hogy a IV. rendű vádlott a bűncselekményt a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, illetve több büntetőeljárás alatt követte el. Ezek nyilvánvalóan súlyosító körülmények, amelyeket ekként vett figyelembe az ítéltábla.

[106] A vádlottak terhére megállapított befolyással üzérkedés büntetettének büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, melynek Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke öt év.

[107] A valamennyi vádlott javára értékelendő jelentős időmúlás ellenére a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel az ítéltábla álláspontja az volt, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés a büntetlen előéletű vádlott1 I., vádlott2 II. rendű vádlott esetében sem szolgálja a Btk. 79. §-a szerinti büntetési célokat. Tekintettel arra, hogy vádlott3 III. és vádlott4 IV. rendű vádlottak az ítéletben elbírált bűncselekményt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követték el, velük szemben a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése törvényileg kizárt. A szabadságvesztésnél enyhébb büntetési nem alkalmazása jelen ügyben fel sem merült, tekintettel arra, hogy a vádlottak korrupciós bűncselekménye az igazságszolgáltatás pártatlan és befolyástól mentes működésébe vetett bizalmat veszélyeztette. Az ítéltábla gyakorlata szerint ilyen esetekben a törvény teljes szigorát kell alkalmazni.

[108] Ezért a másodfokú bíróság vádlott1 I., vádlott2 II. rendű vádlott esetében mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést.

[109] A szabadságvesztés tartamának súlyosítására irányuló ügyészégi fellebbezést azonban vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottak esetében nem tartotta

alaposnak, és vádlott4 IV. rendű vádlott esetében is eltúlzottnak ítélte a törvényi középértéknek megfelelő szabadságvesztés kiszabására irányuló ügyészégi indítványt.

[110] vádlott1 I. vádlott büntetlen előéletű, a bűncselekmény elkövetését beismerte, részletes, a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett. Ezért – és a vádlottnak fel nem róható okból bekövetkezett időmúlásra is figyelemmel – az elsőfokú bíróság által kiszabott két év tartamú szabadságvesztés a bűncselekmény tárgyi súlyával és az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességével arányos, annak lényeges súlyosítása nem indokolt.

[111] vádlott2 II. rendű vádlott szintén büntetlen előéletű, a bűncselekményt bűnsegédként követte el, az időmúlás rajta kívül álló okból következett be. Ezért az ítéltábla a II. rendű vádlott esetében indokoltnak tartotta az úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazását, így a II. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontja alapján egy év hat hónapra enyhítette.

[112] vádlott3 III. rendű vádlott esetében a nyomatékos enyhítő körülményként figyelembe vett időmúlásra és az eljárás legelejétől tett beismerő vallomásra figyelemmel szintén nem indokolt a szabadságvesztés tartamának súlyosítása. Ugyanakkor az ítéltábla az enyhítésre irányuló fellebbezéseket is alaptalanoknak tartotta. A III. rendű vádlott büntetett előéletű, két, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el azt a bűncselekményt, amelyben irányító, vezető, kezdeményező szerepet töltött be. Annak nincs jelentősége, hogy a felfüggesztett szabadságvesztésekkel zárult büntető ügyekben régi, 2006-os elkövetésű bűncselekményeket bíralt el a bíróság. A hangsúly azon van, hogy a III. rendű vádlottat ezek a korábbi elítélések sem tartották vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől. Az elsőfokú bíróság által kiszabott két év nyolc hónap szabadságvesztés mindenképp szükséges ahhoz, hogy a III. rendű vádlottnál az egyéni prevenció érvényesülni tudjon.

[113] vádlott4 IV. rendű vádlott büntetett előéletű, a bűncselekményt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt, társtettesként követte el. Az ügyben betöltött szerepe azonban csekélyebb volt, mint vádlott1 I., illetve vádlott3 III. rendű vádlotté. Ezért az ítéltábla a bűncselekmény tárgyi súlyára is figyelemmel a büntetési tétel alsó határával megegyező, két év szabadságvesztést tartott arányosnak a IV. rendű vádlott bűnösségével és személyében rejlő társadalomra veszélyességgel.

[114] vádlott4 IV. rendű esetében a szabadságvesztést a Btk. 35. § (1) és 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben rendelte végrehajtani.

[115] A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott4 IV. rendű vádlottak méltatlanokká váltak arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyenek, ezért – a bűncselekmény tárgyi súlyára és jellegére figyelemmel – az ítéltábla mindhárom vádlottat a Btk. 61. § (1) és 62. § (1) és (2) bekezdése alapján egyezően 3-3 év közügyektől eltiltásra is ítélte.

[116] vádlott3 III. rendű vádlott esetében a mellékbüntetés tartama is megfelelt az előbb írtaknak, ezt egyébként az ügyészség fellebbezése sem támadta.

[117] A pénzbüntetés kiszabásának törvényi feltételei egyik vádlottnál sem valósultak meg maradéktalanul. A Btk. 50. § (2) bekezdése szerinti, kötelezően alkalmazandó pénzbüntetés kiszabásának egyik – konjunktív – feltétele, hogy az elkövetőnek megfelelő jövedelme vagy vagyona legyen.

[118] vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottak vagyontalanok. vádlott4 IV. rendű vádlott rendelkezik ugyan ingatlan tulajdonnal, de egyéb vagyona több személy felé követelés formájában van, illetve ő maga is tartozik több magánszemélynek. A IV. rendű vádlott jelenleg jogerős szabadságvesztését tölti, ezért önálló jövedelme nincs. vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlott rendszeres havi keresete az átlagbért nem éri el. vádlott3 III. rendű önálló jövedelemmel nem rendelkezik, havi 25.000 forint fogyatékosági támogatásban részesül.

[119] Ezért az ítéltábla vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottak esetében a pénzbüntetést mellőzte. Az ügyészség súlyosításra irányuló indítványa vádlott4 IV. rendű vádlott esetében ilyen indítványt nem tartalmazott ugyan, de az ítéltábla hivatalból vizsgálta e büntetés alkalmazásának törvényi feltételeit és nemleges álláspontra helyezkedett.

[120] A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés vádlott1 I., vádlott2 II. és vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

[121] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlott esetében pontatlanul állapította meg a szabadságvesztésbe beszámítandó, előzetes fogvatartásban töltött idő kezdő napját. Tekintettel arra, hogy az ítéltábla mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, az elírást akként helyesbítette, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlott által – egyezően – 2017. augusztus 9. napjától 2017. november 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a velük szemben kiszabott – a megváltoztató rendelkezés alapján *végrehajtandó* – szabadságvesztésbe beszámította.

[122] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[123] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket az előbb írtak szerint részben alaposaknak ítélte, ezért az elsőfokú ítéletet a 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a 605. § (1) bekezdése alapján – a bűncselekmény jogszabályi megjelölésének pontosításával – helybenhagyta.

[124] vádlott3 III. vádlott bejelentette tartózkodási helyének megváltozását, illetve vádlott4 IV. rendű vádlott időközben megkezdte más ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztés büntetését. Ezért az ítéltábla megállapította a III. rendű vádlott új tartózkodási, illetve a IV. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyét.

[125] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2023. május 10.

Dr. Benedek Tibor sk.

Dr. Cserhádi Ágota sk.

Sefta Márta dr. sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.23/2023/14. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.610/2018/145. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része valamennyi vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős.

Szeged, 2023. május 10.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke